

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/68/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818010217
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5818010217.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom 30. októbra 2019 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a Mgr. Miroslava Mazúcha, prejednal odvolania obžalovaných C. D., C. H., I. C., D. T. a B. I. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/82/2018 z 9.5.2019 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. a § 324 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/82/2018 z 9.5.2019 v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.:

Obžalovaný C. D., nar. XX.X.XXXX v O., trvalé bytom O., O. XXXX/X, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Žilina,

obžalovaný C. H., nar. X.XX.XXXX v P., trvalé bytom E. XXX, okres P., t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok,
obžalovaný I. C., nar. XX.X.XXXX v O., trvalé bytom B. M. XXX, okres O., slobodný, t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava,

obžalovaný D. T., nar. XX.XX.XXXX v P., trvalé bytom E. XXX, okres P., t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra,

uznávajú sa za vinných, že

Obžalovaní C. D., D. T., I. C. a C. H.
v bode 1/

v presne nezistenej dobe od 17:00 h. dňa 4.9.2017 do 17:00 h. dňa 5.9.2017 po predchádzajúcej dohode odstránili visiaci zámok na kovovej mreži umiestnenej na drevenej štólne na náradie nachádzajúcej sa v areáli penziónu Koliba v Dolnom Kubíne, ul. Geceľská cesta, ktorej majiteľom je poškodený I. N., odkiaľ mu zobrali benzínovú kosačku PM-4820S a elektrický hoblík nezistenej značky a poškodenému O. K., vzduchovú klincovačku zn. Hafale, motorovú pílu zn. Stihl MS 361 a motorovú pílu zn. Hecht 929, čím poškodenému I. N. spôsobili škodu vo výške 388,73 eur a poškodenému O. K. škodu vo výške 504,15 eur,

obžalovaný C. D.
v bode 2/

v presne nezistenom čase v nočnej dobe od 21:30 h. dňa 25.8.2017 do 07.00 h. dňa 26.8.2017, zo strešného nosiča vozidla zn. Volkswagen Touren, ev. č.: ZA712EI, ktoré bolo zaparkované na parkovisku pred chatou č. XXX v Liptovských Revúcach, okres Ružomberok odcudzili 1 ks pánsky horský bicykel zn. CTM a 1 ks pánsky horský bicykel zn. Author takým spôsobom, že I. T. doviezol na miesto C. D. na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Rapid, ev.č.LC209CU, vysadil ho, pričom som sám ostal následne vo vozidle dávať pozor a medzitým C. D. nezisteným predmetom a spôsobom prerazal, resp.

odstránil 4 ks textilné pásky a dve lankové zámky, ktorými boli obidva bicykle uchytené a strešný nosič, následne bicykle zo strešného nosiča zložil, prešiel s nimi pod kostol, kde ich obaja spoločne naložili do uvedeného vozidla a odišli s nimi preč, čím odcudzením bicykla zn. CTM spôsobili spoločnosti COBA Automotive, s.r.o. so sídlom Vyšné Kamence 11, Terchová, IČO 36 399 329 škodu vo výške 350,- eur a odcudzením bicykla zn. Author spôsobili C. T., nar. XX.X.XXXX v X., trvalé bytom O. XXX škodu vo výške 100,- eur,

v bode 3/

v presne nezistenej dobe v čase od 20:00 h. dňa 30.9.2017 do 09:30 h dňa 2.10.2017 v Bobrove, v časti Krivý kút na humne nachádzajúcom sa v oplotenom dvore rodinného domu s popisným číslom XXX neznámym predmetom a spôsobom prekonal oplotenie humna, následne vošiel do priestorov humna a z toho odcudzil dve flexky, jedna zn. Makita, zelenej farby, druhá zn. Narex, plastový kufrík s búracím kladivom zn. Makita zelenej farby, typ HR 5211 C, výrobné číslo: 000025221 G, kotúčovú pílu zn. Makita, zelenej farby, typ HS 7101, výrobné číslo 000030719 G v zelenom kufríku, vibračnú brúsku zn. Makita zelenej farby typ Bo 3711, výrobné číslo 207580 Y a motorovú pílu zn. Herkules, čím poškodeným C. G. a I. G. spôsobil škodu odcudzením vecí o výške 709,34 eur,

v bode 4/

dňa 10.10.2017 v čase okolo 12:00 h. po predchádzajúcej dohode s Mgr. K. E., nar. X.X.XXXX v B., trvale bytom B., O. W. XXXX/X prišli na motorovom vozidle Škoda Rapid EČ: LC 209 CL pred neuzamknutý areál firmy Hydac v Tvrdošíne, časť Kásna Hôrka, tam C. D. v čase okolo 12:30 h. vošiel do neuzamknutého areálu a bez použitia násilia vzal bicykel zn. KELLYS THORX 10 čiernobielej farby, výrobné číslo KL23 006666, ktorý bol odložený v prístrešku pre bicykle zamestnancov, následne na tomto bicykli z miesta činu odišiel do Zemianskej dediny, kde ho čakala Mgr. K. E., s ktorou tento bicykel naložili do auta a odviezli, čím poškodenému O. T. spôsobili škodu vo výške 601,30 eur,

v bode 5/

dňa 14.10.2017 v čase okolo 22:00 h. v obci Vavrečka, okres Námestovo, po tom ako si v ten deň na prechádzke vytypovali bicykle aj objekt, cez susedný dvor novostavby, v ktorom Mgr. K. E., nar. XX. XX. XXXX v B., trvale bytom B., O. V. vošiel do neoploteného dvora rodinného domu č. XXX, kde prešiel do zadnej časti dvora, tam odkryl plachtu na prístrešku pričom zistil, že bicykle sú uzamknuté, preto z dvora odišiel, na miesto sa po chvíľke vrátil s pákovými kliešťami, ktorými prestrihol lankové uzamykacie zariadenie a do dvora susednej novostavby k tam čakajúcej Mgr. K. E. postupne priniesol jeden ks. bicykel CTM, model Ramlet 2,0 2017 22, výrobné číslo rámu CA 0465 4156, šedo-čiernej farby a jeden ks. Bicykel KELLYS TNT 50 Silver 19, strieborno čiernej farby, číslo rámu KL 24105404 a spoločne s Mgr. K. E. na týchto bicykloch odišli k svojmu motorovému vozidlu Škoda Rapid svetlomodrej metalízy EČ: LC 209 CL, do ktorého obidva bicykle naložili a odišli ich predať, čím poškodenému C. T., spôsobili škodu vo výške 900,- eur,

v bode 6/

dňa 20.10.2017 v čase okolo 15:00 h. v obci Vavrečka okres Námestovo, po predchádzajúcej dohode s Mgr. K. E., nar. X.X.XXXX v B., trvale bytom B., O. W. XXXX/X, ktorá spred neďalekého domu dávala pozor, vošiel na osobnom motorovom vozidle Škoda Fábria do dvora neoploteného rodinného domu č. XXX, patriacemu poškodenej C. T. a K. T., následne pristúpil k uzamknutým dverám, ktoré sa nachádzajú zo zadnej časti domu, tieto nezisteným spôsobom otvoril, vošiel do miestnosti garáže, prišiel k uzamknutým skleneným dverám, ktoré vedú do miestnosti kotolne, tieto nezisteným predmetom a spôsobom vypáčil a rozbil na nich sklenenú výplň, vošiel do kotolne, z ktorej zobral poškodenému Ing. C. Y. vŕtacie kladivo zn. Metabo, sériové číslo 6086938983, aku skrutkovač zn. Makita, typ DTW 1002 v. č. 2016 13940 E, aku skrutkovač zn. Makita, v. č. 993646 spolu s 2 ks. Baterkami EO 1877, AG 2901, uhlovú brúsku zn. Makita, GA 902RF, v. č. 438588R, typ GA 902OR, elektrické nožnice na plech JS 1601, v. č. 2013 14988 E, typ JS 1601, samonivelizačný laser zn. Bosch, kotúčovu, pílu zn. Makita a kompresor zn. Parkside, poškodeným manželom C. a K. T. príklepovú vŕtačku zn. Makita HR 2450, flex brúsku zn. Bosch, s kotúčom 125mm, krovinorez zn. Stiga 600, vysoko tlakový čistíť zn. Parkside, gola sadu zn. Marpol 128 kusovú, motorovú pílu zn. Dolmar 420, pokosovú pílu nezistenej značky, aku skrutkovač zn. Makita s dvoma batériami a nabíjačkou a elektrický hoblík nezistenej značky, tieto veci naložil do zaparkovaného motorového vozidla, z miesta činu odišiel, cestou sa pristavil pri Mgr. K. E. , ktorá stále dávala na dohodnutom mieste pozor, tejto podal nástroje, ktoré použil na vypáčenie dverí a cudzie veci odviezol do okresu Dolný Kubín, kde ich predal, čím poškodenému Ing. C. Y. spôsobil škodu vo výške 1332,58 eur a poškodeným manželom T. škodu vo výške 545,36 eur,

v bode 7/

v presne nezistenej dobe, v mesiaci október 2017 Mgr. K. E., nar. X.X.XXXX v B., trvale bytom B., O. W. XXXX/X na svojom motorovom vozidle Škoda Rapid, svetlomodrej metalízy EČ: LC 209 CL, doviezla

C. D. pred parcelu C KN 661/9 nachádzajúcu sa za rozostavaným rodinným domom bez popisného čísla stojacom na parcele C KN 661/42 v katastrálnom území obce E. T. okres Dolný Kubín, pričom po príchode na miesto C. D. z auta vystúpil, vošiel do novostavby, vypáčil dvere v pivničnej časti domu, vyšiel na neoplotený pozemok pri novostavbe, tam z priestorov neuzavretej drevárne vzal motorovú kosačku zn. Mountfield, nezisteného typu a výrobného čísla a taktiež z priestorov voľne prístupného altánku nachádzajúceho sa nad objektom drevárne zobral kosačku zn. Alco, nezisteného typu a výrobného čísla a nefunkčný vysávač značky Kärcher, tieto veci priniesol k autu kde čakala Mgr. K. E. z ktorou ich naložili do auta a odviezli do mesta Ružomberok, kde ich predali, čím poškodenému G. Y. spôsobili škodu vo výške 181,53 eur,

v bode 8/

v presne nezistenom čase v dobe od 15:00 h. dňa 28.10.2017 do 12:30 h. dňa 31.10.2017, C. D. po vzájomnej dohode s Mgr. K. E., nar. X.X.XXXX v B., trvale bytom B., O. W. XXXX/X prišiel na motorovom vozidle Škoda Rapid svetlomodrej metalízy EČ: LC 209 CL, do chatovej oblasti v katastrálnom území obce L. ul. D., okres Tvrdošín, k chate č. XXX, kde Mgr. K. E. ostala v aute a dávala pozor či nejdú policajti a C. D. vystúpil z vozidla, pristúpil k chate, kde presne nezisteným predmetom vypáčil vchodové drevené dvere na hospodárskej budove pri chate, pričom poškodil drevenú zárubňu dverí, vošiel do záhradnej hospodárskej budovy odkiaľ odcudzil motorovú kosačku s pojazdom Husqarna nezisteného typu oranžovej farby, box s náradím a sekeru, tieto naložil do motorového vozidla a z miesta činu odviezli do Ružomberka, kde ich predali, čím poškodenému Ing. C. C. spôsobili škodu vo výške 298,- eur, po tom sa C. D. vrátil k chate č. XXX v k. ú. obce L. na doteraz presne nestotožnenej dodávke bielej farby a z priestorov hospodárskej budovy pri chate, na ktorej v tom čase už boli vylomené dvere, odcudzil traktorovú kosačku zn. Honda model HF 2315 K1 HME, výr. č. MAMF - 2103045, červenej farby, ktorú na dodávke odviezol na doposiaľ nestotožnené miesto, čím poškodenému Ing. C. C. spôsobil škodu vo výške 2.351,- eur,

t e d a

obžalovaný C. D. - v bodoch 1/ až 8/ si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak väčšiu škodu, a čin spáchal čiastočne spoločným konaním,

v bodoch 6/, 7/ spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

obžalovaní C. H., I. C. a D. T. - v bode 1/ si spoločným konaním prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu a čin spáchali vlámaním,

t ý m s p á c h a l i

obžalovaný C. D. v bodoch 1/ až 8/ pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., čiastočne v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.,

v bodoch 6/, 7/ pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Obžalovaní C. H., I. C. a D. T. v bode 1/ prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

Obžalovaný C. D. podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. (§ 37 písm. h/, m/, § 36 písm. l/) na spoločný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a ď u j e do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/29/2018 z 27.6.2018, vo výroku o vine, výroku o treste a v ďalších výrokoch, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

U obžalovaného D. T. podľa § 44 Tr. zák. u p ú š ť a od uloženia ďalšieho trestu, nakoľko pokladá súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/119/2011 z 30.8.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/3/2019 z 28.3.2019, za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného.

Obžalovaný I. C. podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. (§ 37 písm. h/, m/) na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/60/2017 zo 6.3.2018, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia a súčasne zrušuje aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

U obžalovaného C. H. podľa § 44 Tr. zák. u p ú š ť a od uloženia ďalšieho trestu, nakoľko pokladá súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 18 mesiacov uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/119/2011 z 30.8.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/3/2019 z 28.3.2019, za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku u k l a d á obžalovaným C. D., C. H., I. C. a D. T. spoločne a nerozdielne p o v i n n o s ť nahradiť poškodenému I. N., nar. X.X.XXXX v L., trvale bytom K. T., S. D. č. XXXX/XX škodu vo výške 300,- Eur a poškodenému O. K., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom K. T., B. č. XXXX/XX škodu vo výške 504,15 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ukladá obžalovanému C. D. p o v i n n o s ť nahradiť škodu poškodeným: O. T., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom P., T. Y., M. R. E. XXX škodu vo výške 601,30 Eur, C. T., nar. X.XX.XXXX v P., trvale bytom E. XXX škodu vo výške 900,- Eur, Ing. C. Y., nar. X.X.XXXX v P., trvale bytom P. X, prechodne bytom X., D. XX škodu vo výške 1332,58 Eur, K. T., nar. XX.X.XXXX v L., trvale bytom E. č. XXX škodu vo výške 545,36 Eur, G. Y., nar. XX.X.XXXX v K. T., trvale bytom M. X. škodu vo výške 181,53 Eur, Ing. C. C., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom P., T. Y., X. XXX škodu vo výške 2649,- Eur, I. G., nar. XX.X.XXXX v P., trvale bytom J., T. T. č. XXX škodu vo výške 709,34 Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodených C. T., nar. XX.X.XXXX v X., trvale bytom O. XXX a spoločnosť COBA Automotive, s. r. o. so sídlom Vyšné Kamence 11, Terchová, IČO: 36399329 odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku poškodených O. K., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom K. T., B. č. XXXX/XX, I. G., nar. XX.X.XXXX v P., trvale bytom J., T. T. č. XXX, Ing. C. Y., nar. X.X.XXXX v P., trvale bytom P. X, prechodne bytom X., D. XX, K. T., nar. XX.X.XXXX v L., trvale bytom E. č. XXX, Ing. C. C., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom P., T. Y., X. XXX, G. Y., nar. XX.X.XXXX v K. T., trvale bytom M. X so zvýškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Obžalovaný B. I., nar. X.X.XXXX v K. T., trvale bytom X., K. XXX/XX, okres K. T., slobodný, na slobode, sa podľa § 285 písm. c) Tr. por.

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Námestovo, sp.zn. Pv 505/17/5507 zo 14.6.2018 pre skutok, že

v presne nezistenom čase v dobe od 15:00 h. dňa 28.10.2017 do 12:30 h. dňa 31.10.2017, C. D. po vzájomnej dohode s Mgr. K. E., nar. X.X.XXXX v B., trvale bytom B., O. I XXXX/X prišiel na motorovom vozidle Škoda Rapid svetlomodrej metalízy EČ: LC 209 CL, do chatovej oblasti v katastrálnom území obce L. ul. D., okres Tvrdošín, k chate č. XXX, kde Mgr. K. E. ostala v aute a dávala pozor či nejdú policajti a C. D. vystúpil z vozidla, pristúpil k chate, kde presne nezisteným predmetom vypáčil vchodové drevené dvere na hospodárskej budove pri chate, pričom poškodil drevenú zárubňu dverí, vošiel do záhradnej hospodárskej budovy odkiaľ odcudzil motorovú kosačku s pojazdom Husqarna nezisteného typu oranžovej farby, box s náradím a sekeru, tieto naložil do motorového vozidla a z miesta činu odviezli do Ružomberka, kde ich predali, čím poškodenému Ing. C. C. spôsobili škodu vo výške 298,- eur, po čom sa po vzájomnej dohode s B. I. C. D. vrátil k chate č. XXX v k. ú. obce L. na doteraz presne nestotožnenej dodávke bielej farby a z priestorov hospodárskej budovy pri chate, na ktorej v tom čase už boli vylomené dvere, odcudzili traktorovú kosačku zn. Honda model HF 2315 K1 HME, výr. č. MAMF - 2103045, červenej farby, ktorú na dodávke odviezli na doposiaľ nestotožnené miesto, čím poškodenému Ing. C. C. spôsobili škodu vo výške 2.351,- eur, pričom B. I. takto konal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 3T/94/2016 zo dňa 7.4.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 2.2.2017 uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu boli uznaní za vinných:

Obžalovaný C. D. v bodoch 1/ až 8/ z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. spáchaný s poukazom na § 138 písm. e) v bodoch 1/, 3/, 6/, 7/ závažnejším spôsobom konania - vlámaním, v bodoch 1/, 2/, 4/ až 7/ v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., v bodoch 6/ až 7/ z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.

Obžalovaní C. H., I. C. a D. T. v bode 1/ zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. vlámaním v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Obžalovaný B. I. v bode 8/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Za uvedené trestné činy boli obžalovaným uložené tresty:

Obžalovanému C. D. spoločný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia, pričom bol súčasne podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušený rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/29/2018 z 27.6.2018 vo výroku o vine a celý výrok o treste a náhrade škody, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v zrušenom výroku o vine svoj podklad.

Obžalovanému C. H. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia a súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Žilina, sp.zn. 28T/139/2017 z 1.12.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanému I. C. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia a súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/60/2017 zo 6.3.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanému D. T. trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému B. I. trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola uložená povinnosť obžalovaným C. D., C. H., I. C. a D. T. spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému I. N. škodu vo výške 300,- Eur a poškodenému O. K. škodu vo výške 504,15 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému C. D. povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodeným O. T. škodu vo výške 601,30 Eur, C. T. škodu vo výške 900,- Eur, Ing. C. Y. škodu vo výške 1332,58 Eur, K. T. škodu vo výške 545,36 Eur a G. Y. škodu vo výške 181,53 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému C. D. povinnosť nahradiť poškodenému I. G. škodu vo výške 709,34 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovaným C. D. a B. I. povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému Ing. C. C. škodu vo výške 2649,- Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodených C. T. a spoločnosť COBA Automotive, s. r. o. so sídlom Vyšné Kamence, odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodených O. K., I. G., Ing. C. Y., K. T., Ing. C. C. a G. Y. odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti rozsudku okresného súdu podali všetci obžalovaní odvolanie, ktoré odôvodnili prostredníctvom svojich obhajcov.

Obžalovaný C. D. odvolanie odôvodnil tak, že toto podáva proti výroku o treste. Uviedol, že si je plne vedomý spáchania skutkov, k ich spáchaniu sa dobrovoľne priznal a trestné činy úprimne oľutoval. Na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine. Prvostupňový súd podľa neho pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu nepostupoval dôsledne podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. Poukázal, že trest má výchovne pôsobiť nielen na páchatela, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, je potrebné vychádzať zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Jeho konanie malo byť posúdené podľa miernejšieho zákonného ustanovenia, a to podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. V zmysle § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu nemožno prihliadať ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Uviedol, že ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák. výslovne stanovuje, že ak je určitá okolnosť znakom základnej skutkovej podstaty trestného činu, nemôže byť zároveň aj znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty toho istého trestného činu. Predmetné ustanovenie nehovorí nič o tom, že ak jeden a ten istý trestný čin obsahuje dve alebo viaceré základné skutkové podstaty toho istého trestného činu, ktoré sú len formálno-technicky rozčlenené na viaceré odseky, tak je možné vybrať tú základnú skutkovú podstatu, ktorá pokrýva väčší počet zákonných znakov trestného činu a obísť ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák., že sa vyberie tá základná skutková podstata, ktorá určitú okolnosť neobsahuje ako znak základnej skutkovej podstaty, ale až ako znak kvalifikovanej skutkovej podstaty. V súvislosti s právnou kvalifikáciou skutku poukázal na novelu Trestného zákona od 1.8.2019, ktorým sa menia a dopĺňajú ustanovenia § 212 Trestného zákona. Navrhol preto, aby krajský súd kvalifikoval konanie obžalovaného v zmysle Trestného zákona účinného od 1.8.2019 a uložil mu miernejší primeraný trest.

Obžalovaný C. H. odvolanie odôvodnil tak, že toto podáva proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku. Má za to, že vykonaným dokazovaním nebola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná jeho vina. Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne K. E. túto nepovažuje za vierohodnú, nakoľko na hlavnom

pojednávani nedokázala riadne vysvetliť rozpory vo svojich viacerých výpovediach. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že svedkyňa K. E. požívala minimálne od marca 2018 omamné a psychotropné látky. Podľa znalkyne MUDr. Berty Skusilovej použitie drog u svedkyne mohlo znižovať všeobecnú a špecifickú vierohodnosť svedkyne. Pokiaľ ide o znalecký posudok MUDr. Kollára tento bol vypracovaný v čase, keď nebolo prítomné užívanie omamných a psychotropných látok K. E.. Znalec MUDr. Kollár nemohol posudzovať, či návykové látky mali alebo nemali vplyv na svedkyňu, keď výsluch svedkyne vykonával v stave, keď nemala byť užívateľkou návykových látok. Podľa neho svedkyňa udala všetkých spoluobžalovaných zo skutku, ktorý nikdy nespáchali ako pomstu za to, ako sa k nej po odchode D. zachovali a aj ako pomstu samotnému D.. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní uviedla, že všetky skutočnosti, ktoré súdu uviedla, sú skutočnosťami sprostredkovanými, a to od obžalovaného D.. Spoluobžalovaný D. uviedol, že skutok spáchal s K. E.. Pokiaľ ide o výsluch obžalovaného I. C. v prípravnom konaní z 19.12.2017, tento považuje za nezákonný. Nesúhlasí s názorom prvostupňového súdu, že išlo o neodkladný úkon. Má za to, že bolo porušené právo na obhajobu vo vzťahu k obžalovaným, pretože o tomto úkone nebol upovedomený žiaden z obžalovaných a takisto žiaden z obhajcov. Pokiaľ prvostupňový súd vychádzal pri rozhodovaní o vine z výpovedí svedkyne K. E. a obžalovaného I. C., porušil zásadu „in dubio pro reo“. Prvostupňový súd nepostupoval správne, keď odmietol návrhy na výsluch svedkov G. C. a X. H.. Títo svedkovia podľa výpovede K. E. mali údajne počuť, o čom sa obžalovaní dohadovali. Aj napriek tomu, že sa cíti byť nevinný, považuje uložený trest za nespravodlivý a v rozpore so zákonom. Taktiež poukázal na zmenu Trestného zákona účinného od 1.8.2019 v súvislosti s trestným činom krádeže podľa § 212 Tr. zák. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho z pod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por., resp., ak ho uzná za vinného, aby skutok kvalifikoval podľa Trestného zákona účinného od 1.8.2019 a uložil mu miernejší primeraný trest.

Obžalovaný I. C. odvolanie odôvodnil tak, že sa necíti byť vinný zo spáchania skutku uvedeného v bode 1/ rozsudku. Prvostupňový súd pri uznaní viny vychádzal najmä z výpovede svedkyne K. E. a obžalovaného I. C. z prípravného konania z 19.12.2017. Svedkyňa K. E. na hlavnom pojednávaní opakovane zdôrazňovala, že informácie o skutku získala z rozprávania od obžalovaného D. a nebola účastná pri trestnej činnosti. Obžalovaný D. od začiatku trestného konania vypovedal, že skutok v bode 1/ spáchal sám so svedkyňou K. J. bez ostatných obžalovaných. Prvostupňový súd pri hodnotení vierohodnosti svedkyne K. E. nebral do úvahy skutočnosť, a to, že svedkyňa žila s obžalovaným dobrovoľne v partnerskom vzťahu viac ako rok, pričom v tom čase bola konzumentkou drog, ktoré kombinovala s alkoholom. Poukázal na rozporné závery znaleckých posudkov MUDr. Berty Skusilovej a MUDr. Stanislava Kollára. Znalci na hlavnom pojednávaní pri svojom výsluchu nevedeli jednoznačne vysvetliť, prečo sú ich závery v znaleckom posudku ohľadom vierohodnosti a vplyvu drog a alkoholu na osobnosť a pamäťové schopnosti svedkyne odlišné. Prvostupňový súd nedôvodne zamietol návrh na vykonanie výsluchu svedkov G. C. a X. H.. Ide o osoby, ktoré podľa svedkyne K. E. mali počuť, ako sa obžalovaní dohovárajú o skutku a vidieť ako nastupujú do áut. Pokiaľ prvostupňový súd vychádzal z výpovede obžalovaného I. C. z 19.12.2017, táto nebola vykonaná v súlade so zákonom, pretože bola uskutočnená bez upovedomenia ostatných obžalovaných a tento úkon nemožno považovať za neodkladný. Obžalovaný je presvedčený, že jeho účasť na skutku v bode 1/ nebola preukázaná žiadnym relevantným a zásadným dôkazom a že súd nedostatočne zistil skutkový stav a porušil jeho právo na obhajobu, keď nevykonal ním navrhnuté dôkazy. Použitie osobitného kvalifikačného pojmu závažnejší spôsob konania vo forme vlámania je v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona a Trestného poriadku, pretože pri trestnom čine krádeže je vlámanie znakom základnej skutkovej podstaty trestného činu v § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák. Taktiež, pokiaľ ide o uložený trest, aj tento považuje za neprimerane prísny, vzhľadom na námietku vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku. Nesúhlasí s povinnosťou nahradiť škodu poškodeným I. N. a O. K., pretože nebol účastný na spáchaní skutku. Poukázal aj na novelu Trestného zákona účinnú od 1.8.2019 vo vzťahu k § 212 Tr. zák. a navrhol, aby ho krajský súd oslobodil spod obžaloby, resp., aby rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný D. T. odvolanie odôvodnil tak, že rozhodnutie okresného súdu sa nevyznačuje takou argumentáciou, ktorá by vylučovala akýkoľvek iný záver, ako je záver o jeho nevine. V prejednávanej veci okresný súd nezistil skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a záver o jeho vine nemá oporu v dôkazoch zabezpečených a vykonaných zákonným spôsobom. Popiera spáchanie skutku, z ktorého bol uznaný za vinného, tohto sa nedopustil. Zo spáchania skutku ho neusvedčuje žiaden priamy zákonom získaný a vykonaný dôkaz. Všetci spoluobžalovaní tvrdia, že žalovaného skutku sa

nedopustil. Rozhodnutie o vine nemôže byť výlučne založené na prečítanej výpovedi, ktorá nebola v prípravnom konaní vykonaná kontradiktórne. Ide o výpoveď spoluobvineného I. C. z prípravného konania z 19.12.2017. Nestotožňuje sa s názorom prvostupňového súdu, že išlo o neodkladný úkon. O výsluchu obvineného I. C. z 19.12.2017 nebol upovedomený a taktiež nebola upovedomená ani ním zvolená obhajkyňa. Svedkyňa K. E. na výpoveď, ktorej prvostupňový súd poukázal, ho zo spáchania skutku neusvedčuje. Nevie, čo a v akom stave svedkyňa K. E. počula, pričom zdôrazňuje, že je objektívne preukázané požívanie alkoholických a iných omamných látok touto svedkyňou. Prvostupňový súd nesprávne odmietol návrh na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov H. a C.. Títo mali byť prítomní pri rozhovore obžalovaných, ktorých mala počuť svedkyňa E.. Je nesporné, že existujú viac ako dôvodné pochybnosti o tom, že sa žalovaného skutku dopustil, a preto bolo povinnosťou okresného súdu aplikovať zásadu „in dubio pro reo“. Aj napriek tomu, že sa cíti nevinný, poukazuje na neprímeraný trest. Okresný súd vôbec nezobral do úvahy, že sa zmenili jeho rodinné pomery oproti minulosti. Ak okresný súd dospel k záveru o jeho vine, boli splnené podmienky na postup podľa § 44 Tr. zák., a to na upustenie od uloženia ďalšieho trestu. Navrhol, aby bolo odvolacím súdom doplnené dokazovanie výsluchom svedkov H. a C.. Taktiež poukázal na zmenu Trestného zákona v súvislosti s § 212 Tr. zák. účinnou od 1.8.2019. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por., eventuálne, aby vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, prípadne pri uznaní viny, aby upustil od uloženia ďalšieho trestu v zmysle § 44 Tr. zák.

Obžalovaný B. I. odvolanie odôvodnil tak, že toto podáva proti všetkým výrokom rozsudku. Poukázal na výpoveď svedkyne Mgr. K. E., ktorá mala údajne počuť telefonický rozhovor medzi ním a obžalovaným C. D.. Počas celého trestného konania popiera, že by sa podieľal na spáchaní skutku. Sám obžalovaný C. D. uviedol, že krádeže v bode 8/ rozsudku sa dopustil so svedkyňou Mgr. K. E., a to bez jeho účasti. Obžalovaný D. konkrétne uviedol, že s B. I. nikdy nekradol. Svedkyňa Mgr. K. E. na hlavnom pojednávaní uviedla, že ku skutku sa nevie vyjadriť, pretože si ho nepamätá. Samotná výpoveď svedkyne Mgr. K. E. je nevierohodná z viacerých dôvodov – tak, ako to vyplýva zo znaleckého posudku a výpovedí znalcov MUDr. Kollára a Mgr. Doničovej, najmä však zo znaleckého posudku znalcov MUDr. Skušilovej a PhDr. Šlepeckého. Znalci MUDr. Skušilová a PhDr. Šlepecký vyhodnotili špecifickú vierohodnosť svedkyne Mgr. K. E. ako zníženú a zdôvodnili to vplyvom dlhodobého užívania návykových látok, čo sa prejavilo zhoršenou vybavenosťou pamäti. Keďže výpoveď svedkyne Mgr. K. E. je jediným usvedčujúcim dôkazom proti nemu, tento dôkaz nemôže byť dostatočným dôkazom na uznanie jeho viny. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por., resp., aby vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a zistil, že odvolania boli podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenými subjektmi a že tieto sú čiastočne dôvodné.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že prvostupňový súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, a preto odvolacie námietky obžalovaných pokiaľ ide o doplnenie dokazovania nepovažuje krajský súd za opodstatnené. Obžalovaní poukázali na potrebu doplniť dokazovanie výsluchom svedkov G. C. a X. H. vo vzťahu ku skutku v bode 1/ napadnutého rozsudku. S odôvodnením postupu prvostupňového súdu sa v tomto smere krajský súd stotožňuje. Ani podľa názoru krajského súdu z výpovede svedkyne K. E. nevyplýva, že by svedkovia C. a H. sa počas rozhovoru obžalovaných nachádzali priamo pri nich, ale je zrejmé, že títo boli od obžalovaných vzdialení a ani svedkyňa K. E. jednoznačne nekonštatovala, že svedkovia z hľadiska svojho postavenia museli počuť rozhovor obžalovaných. Vzhľadom na ďalšie zabezpečené dôkazy vo vzťahu ku skutku v bode 1/ napadnutého rozsudku nepovažuje ani krajský súd postup prvostupňového súdu pokiaľ ide o doplnenie dokazovania výsluchmi týchto dvoch svedkov za odporujúci zákonu.

Krajský súd sa nestotožnil ani s odvolacou námietkou obžalovaných v súvislosti s posudzovaním vierohodnosti výpovede svedkyne Mgr. K. E.. Keďže odôvodnenie prvostupňového súdu je v tomto smere podrobné a zrozumiteľné s poukazom aj na posudky znalcov vypracovaných vo vzťahu k posúdeniu vierohodnosti výpovede svedkyne a krajský súd sa s odôvodnením prvostupňového súdu stotožňuje, preto v zásade naň odkazuje. Krajský súd v tomto smere poznamenáva, že prvostupňový súd správne poukázal, že pokiaľ boli vypracované dva znalecké posudky na Mgr. K. E., išlo o posudky v dvoch rôznych veciach, v ktorých mala svedkyňa rozdielne postavenie a najmä rozdielny

vzťah k obžalovanému C. D.. Nesporne, ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, ako aj záverov znalcov pri vypracovaní jedného posudku bola svedkyňa Mgr. K. E. závislá na návykových látkach. Okresný súd podľa názoru krajského súdu správne vyhodnotil závery vypracovaných posudkov na svedkyňu Mgr. K. E. a zhodnotením týchto dôkazov v súvislosti s posudzovaním vierohodnosti výpovede tejto svedkyne sa krajský súd s postupom prvostupňového súdu stotožňuje. Ani podľa názoru krajského súdu nebola objektívne a presvedčivo znaleckými posudkami, na ktoré poukazujú obžalovaní, spochybnená vierohodnosť výpovede svedkyne Mgr. K. E. v predmetnej trestnej veci.

Krajský súd sa nestotožnil ani s odvolacou námietkou obžalovaných o nezákonnosti výsluchu obžalovaného I. C. dňa 19.12.2017. Zo spisu vyplýva, že táto výpoveď bola vykonaná v súlade so zákonom. Zo spisu nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by spochybňovali zákonnosť vykonania tohto úkonu. Zo spisu je zrejmé, že výsluch obžalovaného I. C. dňa 19.12.2017 bol vykonaný v súvislosti s rozhodovaním o jeho väzbe, pričom vypočutie obvineného v takomto prípade je obligatórna povinnosť, ktorá vyplýva z ustanovenia § 72 ods. 2 Tr. por. Vzhľadom na časové limity v súvislosti s vykonávaním úkonov v prípravnom konaní pred rozhodovaním súdu o väzbe obvineného sa nestotožňuje krajský súd s konštatovaním niektorých obžalovaných, že takýto výsluch obvineného nemožno považovať za neodkladný úkon. Zo zápisnice o výpovedi obvineného I. C. dňa 19.12.2017 vyplýva, že tento výsluch bol vykonaný v súlade so zákonom. Po skončení výsluchu obvinený do zápisnice konštatuje, že voči obsahu zápisnice nemá žiadne námietky a prehlásil, že počas úkonu nebol na neho vyvíjaný vyšetrovateľom ani nikým iným žiadny fyzický, psychický a ani iný nátlak. Nikto ho neovplyvňoval a s obsahom zápisnice súhlasí. V súvislosti s touto výpoveďou obžalovaného I. C. krajský súd poznamenáva, že na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie prečítaním časti výpovede obžalovaného I. C. z 22.12.2017 pred sudkyňou pre prípravné konanie, ktorá rozhodovala o jeho väzbe. Aj v tejto výpovedi obžalovaný I. C. jednoznačne potvrdil, že pri krádeži boli okrem obžalovaného D. aj obžalovaní H., T. a on. Spochybňovanie výpovede obžalovaného I. C. z 19.12.2017 samotným I. C. v neskorších štádiách konania preto považuje krajský súd za neverohodné a účelové, keďže zo spisu nevyplývajú také pochybnosti, ktoré by potvrdzovali fakty, na základe ktorých obžalovaný I. C. spochybnil svoju výpoveď z 19.12.2017. Pokiaľ táto výpoveď obžalovaného I. C. nebola vykonaná kontradiktórnym spôsobom zo spisu nepochybne vyplýva, že tento dôkaz bol na hlavnom pojednávaní - jej prečítaním jednoznačne vykonaný kontradiktórnym spôsobom. V súvislosti s prečítaním tejto výpovede obžalovaného I. C. na hlavnom pojednávaní bolo umožnené všetkým obžalovaným, resp. obhajcom sa k tejto výpovedi vyjadriť, resp. klásť obžalovanému I. C. otázky. Krajský súd preto nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali zákonnosť vykonania tohto dôkazu na hlavnom pojednávaní tak, ako na to poukazovali vo svojich odvolaniach obžalovaní.

Pokiaľ ide o uznanie viny obžalovaných D. T., I. C. a C. H. zo skutku uvedenom v bode 1/ napadnutého rozsudku v tomto smere krajský súd odkazuje v celom rozsahu na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré považuje za jasné a zrozumiteľné a s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Obžalovaní sú aj podľa názoru krajského súdu dostatočne usvedčení nielen výpoveďou svedkyne Mgr. K. E., ale aj výpoveďou obžalovaného I. C. z 19.12.2017, ktorú neskôr potvrdil aj vo výpovedi pred sudcom pre prípravné konanie. Z obsahu výpovedí týchto osôb je zrejmé, že tieto výpovede navzájom obsahovo spolu korešpondujú. To, čo vo výpovedi uviedla svedkyňa Mgr. K. E. potvrdil aj obžalovaný I. C. a naopak. S prihliadnutím aj na ďalšie dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd vo vzťahu ku skutku v bode 1/ napadnutého rozsudku, preto aj krajský súd považuje vinu obžalovaných D. T., I. C. a C. H. v bode 1/ napadnutého rozsudku za dostatočne preukázanú. V tomto smere sa krajský súd nestotožnil ani s odvolacou námietkou obžalovaných, ktorí spochybňovali vierohodnosť výpovedí svedkyne Mgr. K. E. s poukazom na závery znaleckých posudkov vypracovaných vo vzťahu k svedkyňi Mgr. K. E..

Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto aj krajský súd dospel k záveru, že výsledky vykonaného dokazovania vo vzťahu k bodu 1/ napadnutého rozsudku vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno bez akýchkoľvek pochyb vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaní D. T., I. C. a C. H. spoločne s obžalovaným C. D. spáchali skutok tak, ako je uvedený v bode 1/ napadnutého rozsudku. Prvostupňový súd podľa názoru krajského súdu v tomto smere vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a dôkazy tiež vyhodnotil dôsledne v súlade so zákonom. Odvolacie námietky obžalovaných D. T., I. C. a C. H. ohľadom ich viny vo vzťahu k tomuto skutku preto považuje krajský súd za nedôvodné.

Pokiaľ prvostupňový súd u obžalovaných C. D., C. H., I. C. a D. T. kvalifikoval skutok v bode 1/ napadnutého rozsudku ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák., takýto postup považuje krajský súd za zákonný a nestotožnil sa s odvolacími námietkami obžalovaných ani v tomto smere. Takýto postup neodporuje ustanoveniu § 38 ods. 1 Tr. zák. tak, ako na to poukazovali niektorí obžalovaní vo svojich odvolaniach, ale naopak ide o postup, ktorý zodpovedá aj prijatým stanoviskám trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR vo vzťahu ku skutkom kvalifikovaným ako trestný čin krádeže a spáchaný vlámaním. Za opodstatnenú je však podľa názoru krajského súdu potrebné považovať odvolaciu námietku niektorých obžalovaných, pokiaľ ide o novelu Trestného zákona č. 214/2019 Z.z. účinnú od 1.8.2019 vo vzťahu k trestnému činu krádeže. Táto novela je nesporne pre obžalovaných C. D., C. H., I. C. a D. T. priaznivejšia pre obžalovaných, nakoľko do úvahy prichádza kvalifikácia skutku v bode 1/ len ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák. u obžalovaných C. H., I. C. a D. T. a u obžalovaného C. D. v bodoch 1/ až 8/ ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. Aj keď obžalovaný C. D. podal odvolanie len do výroku o treste, krajský súd s poukazom na ustanovenie § 324 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine aj u tohto obžalovaného, nakoľko sa jedná o dôvod, ktorý je na prospech aj obžalovanému C. D.. Pri kvalifikácii skutku u obžalovaných podľa Trestného zákona účinného od 1.8.2019 im možno za trestný čin krádeže uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky, pričom pri právnej kvalifikácii tak, ako rozhodol prvostupňový súd, teda účinnejšie do 31.7.2019, bolo možné obžalovaným uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od troch do desať rokov. Odvolacia námietka obžalovaných v tomto smere zodpovedá aj ustanoveniu § 2 ods. 1 Tr. zák., z ktorého vyplýva, že trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Na základe tejto skutočnosti potom krajský súd na základe odvolaní obžalovaných a s poukazom aj na ustanovenie § 324 Tr. por. pokiaľ ide o obžalovaného C. D. zrušil napadnutý rozsudok u obžalovaných C. D., C. H., I. C. a D. T. v celom rozsahu s tým, že obžalovaných C. H., I. C. a D. T. v bode 1/ rozsudku uznal za vinných z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák. spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Pokiaľ ide o obžalovaného C. D. tohto uznal za vinného v bodoch 1/ až 8/ rozsudku z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. spáchaného čiastočne v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. U obžalovaného C. D. však prihliadol na vlámanie len pri pokračovacom prečine porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. spáchaného v bodoch 6/ a 7/ rozsudku, nakoľko pri tomto trestnom čine na rozdiel od trestného činu krádeže znamená tento kvalifikačný znak vyššiu trestnú sadzbu, keďže pri trestnom čine porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. je možné uložiť trest odňatia slobody na jeden až päť rokov, pričom pri trestnom čine krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. možno uložiť trest odňatia slobody na šesť mesiacov až tri roky. Krajský súd sa v tomto smere nestotožnil s námietkou prokurátora, že u obžalovaného C. D. prichádza do úvahy aj kvalifikácia skutku ako spáchaného na viacerých osobách, pretože takáto kvalifikácia skutku prichádzala do úvahy aj za účinnosti Trestného zákona účinného do 31.7.2019. V tomto smere však skutok kvalifikovaný prvostupňovým súdom nebol a takto skutok nekvalifikoval ani prokurátor v podanej obžalobe. Za takýchto okolností, keď ide o kvalifikačný znak, ktorý obsahuje Trestný zákon účinný do 31.7.2019 a taktiež aj Trestný zákon účinný od 1.8.2019, nemôže na základe podaného odvolania len obžalovaný C. D. byť krajským súdom skutok kvalifikovaný ako spáchaný na viacerých osobách, keďže takýto postup by podľa názoru krajského súdu odporoval ustanoveniu § 327 ods. 2 Tr. por., z ktorého vyplýva, že ak bol napadnutý rozsudok zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného, nemôže v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech. Krajský súd by mohol skutok kvalifikovať tak, ako navrhoval prokurátor len vtedy, pokiaľ by takto bol skutok kvalifikovaný aj v napadnutom rozsudku. Iný postup by znamenal rozhodnutie v neprospech obžalovaného na základe len ním podaného odvolania.

Krajský súd preto na základe odvolaní obžalovaných C. D., C. H., I. C. a D. T. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a sám rozhodol tak, že obžalovaného C. D. v bodoch 1/ až 8/ uznal za vinného z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. čiastočne v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a v bodoch 6/ a 7/ pre pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Obžalovaných C. H., I. C. a D. T. uznal za vinných v bode 1/ rozsudku pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák. spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Za spáchané trestné činy uložil krajský súd obžalovanému C. D. spoločný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Súčasne podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušil rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/29/2018 z 27.6.2018 vo výroku o vine, výroku o treste a v ďalších výrokoch, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Pri ukladaní trestu obžalovanému krajský súd prihliadol na priťažujúce a poľahčujúce okolnosti v takom rozsahu ako okresný súd. Pri prevahe priťažujúcich okolností ukladal potom obžalovanému trest v sadzbe zvýšenej v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. - v sadzbe od dvoch rokov a štyroch mesiacov do piatich rokov. Obžalovanému C. D. uložil krajský súd trest odňatia slobody pri hornej hranici trestnej sadzby vzhľadom na bohatú kriminálnu minulosť obžalovaného, keď tento bol doposiaľ osemkrát súdne trestaný prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, a to aj opakovane k nepodmienečným trestom odňatia slobody. Možno teda konštatovať, že ani predchádzajúce odsúdenia, a to aj k nepodmienečným trestom odňatia slobody nemali na obžalovaného dostatočný výchovný vplyv a neprimáli ho k náprave a k vedeniu riadneho spôsobu života. Keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, krajský súd ho zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia. V súvislosti s ukladaním spoločného trestu krajský súd postupom podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušil rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/29/2018 z 27.6.2018.

U obžalovaného D. T. krajský súd podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia ďalšieho trestu, nakoľko pokladal súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/119/2011 z 30.8.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/3/2019 z 28.3.2019, za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného. Krajský súd prihliadal na skutočnosť, že obžalovaný D. T. bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný, pričom v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Obžalovanému D. T. bolo možné za trestnú činnosť ukladať trest odňatia slobody do dvoch rokov. Keďže obžalovaný D. T. bol odsúdený len za jeden skutok, ktorým spôsobil celkovú škodu vo výške 892,88 Eur, krajský súd s prihliadnutím aj na takto spôsobený následok v porovnaní so závažnosťou trestnej činnosti, pre ktorú bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/119/2011 z 30.8.2018 - keď bol uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., dospel k záveru, že trest odňatia slobody uložený mu vo výmere 5 rokov, možno považovať za dostatočný k náprave obžalovaného a k ochrane spoločnosti, pričom ukladanie ďalšieho trestu by za daných okolností nepovažoval krajský súd ani za účelné.

Obžalovanému I. C. uložil krajský súd súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, na výkon ktorého zaradil obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia. Súčasne postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/60/2017 zo 6.3.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Krajský súd pri ukladaní trestu prihliadal na tie isté priťažujúce okolnosti, ako prvostupňový súd a trest ukladal v zvýšenej trestnej sadzbe v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. Súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov považuje krajský súd za primeraný a spravodlivý, zodpovedajúci stavu veci a zákonu, ako aj závažnosti spáchaného skutku. Takto uložený trest je podľa názoru krajského súdu trestom dostatočným k prevýchove obžalovaného a jeho náprave. V súvislosti s rozhodovaním o druhu a výmere trestu krajský súd prihliadol aj na skutočnosť, že obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, a to aj pre trestnú činnosť majetkového charakteru. Keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, krajský súd ho na výkon trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Súčasne s ukladaním súhrnného trestu obžalovanému krajský súd zrušil vo výroku o treste predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/60/2017 zo 6.3.2018.

U obžalovaného C. H. krajský súd postupom podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia ďalšieho trestu, nakoľko pokladá súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 18 mesiacov uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/119/2011 z 30.8.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/3/2019 z 28.3.2019, za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu

obžalovaného. Aj keď obžalovaný C. H. bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný krajský súd prihladol na skutočnosť, že obžalovaný je stíhaný za jeden skutok, ktorým bola spôsobená majetková škoda vo výške 892,88 Eur. Za trestný čin, pre ktorý bol obžalovaný uznaný za vinného, mu možno uložiť trest odňatia slobody do dvoch rokov. Uloženie trestu odňatia slobody v takejto výmere považuje krajský súd vzhľadom na trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov za neúčelné najmä, keď sa možno opodstatnene domnievať, že trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, ktorý bol obžalovanému uložený za omnoho závažnejšiu trestnú činnosť - pokračovací zločin lúpeže, možno považovať za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného.

Pokiaľ ide o nároky poškodených o týchto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Na rozdiel od prvostupňového súdu krajský súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. neukladal obžalovanému C. D. nahradiť škodu poškodeným O. T., C. T., Ing. C. Y., K. T. a G. Y. spoločne a nerozdielne, nakoľko v trestnom konaní bola ohľadom týchto poškodených uznaná vina len u obžalovaného C. D.. Keďže poškodení O. K., I. G., Ing. C. Y., K. T., Ing. C. C. a G. Y. si v trestnom konaní uplatnili nárok na náhradu škody vo väčšom rozsahu, ako bola ustálená prvostupňovým súdom, krajský súd ich so zvyškom nároku na náhradu škody podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal na civilný proces.

V súvislosti s odvolaním obžalovaného B. I. dospel krajský súd k záveru, že na základe dôkazov vykonaných prvostupňovým súdom je potrebné odvolanie obžalovaného považovať za dôvodné v celom rozsahu. Ani podľa názoru krajského súdu vina obžalovaného nebola preukázaná jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb. Pokiaľ prvostupňový súd poukazuje na výpoveď svedkyne Mgr. K. E. podľa názoru krajského súdu z výpovede tejto svedkyne jednoznačne nevyplýva záver o vine obžalovaného B. I.. Obžalovaný B. I. spáchanie skutku poprel a jeho výpoveď potvrdzuje aj obžalovaný C. D.. Z výpovede svedkyne Mgr. K. E. pred prvostupňovým súdom vyplýva, že počula, ako obžalovaný D. pred krádežou telefonicky kontaktoval obžalovaného B. I.. Nevie, na čom sa dohodli, ale B. I. mal prísť pre obžalovaného D. vo večerných hodinách, ale ona ho prísť nevidela. Len od obžalovaného D. sa následne dozvedela, že veci mal zobrať s obžalovaným I., teda o krádeži sa mala dozvedieť od obžalovaného D., ktorý však jej tvrdenie v celom rozsahu popiera. Keďže spáchanie skutku poprel aj obžalovaný B. I. a ďalšie dôkazy zabezpečené v spise nepreukazujú súvislosť medzi skutkom uvedeným v bode 8/ napadnutého rozsudku a obžalovaným B. I., nemožno podľa názoru krajského súdu konštatovať, že existuje ucelená reťaz priamych a nepriamych dôkazov, ktoré obžalovaného B. I. bezpečne a bez akýchkoľvek pochyb usvedčujú zo spáchania tohto trestného činu. Svedkyňa Mgr. K. E., teda len počula telefonický rozhovor medzi obžalovaným D. a obžalovaným B. I., pričom nevie, na čom sa dohodli. Obžalovaného B. I. pred krádežou nevidela prísť za obžalovaným D.. Len od D. sa mala potom dozvedieť, že krádež mal spáchať s obžalovaným B. I., pričom tvrdenie svedkyne obžalovaný C. D. poprel. Iné dôkazy potvrdzujúce výpoveď svedkyne zabezpečené neboli.

Krajský súd sa preto stotožnil s odvolacími námietkami obžalovaného B. I., keď poukázal, že prvostupňový súd mal vzhľadom na dôkaznú situáciu postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo“ - v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Použitie tejto zásady prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonom zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Náležité zistenie skutkového stavu vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za náležité zistenie skutkového stavu nemožno preto považovať len zistenie o púhej pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania sice pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosti iného alebo celkom opačného záveru.

Keďže obžalovaného B. I. mala zo skutku uvedenom v bode 8/ napadnutého rozsudku usvedčovať nepriamo len svedkyňa Mgr. K. E., pričom jej výpoveď v celom rozsahu poprel obžalovaný C. D. a obžalovaný B. I. a neboli zabezpečené iné dôkazy, ktoré by výpoveď svedkyne Mgr. K. E. potvrdzovali, krajský súd v súlade so zásadou „in dubio pro reo“ - v pochybnostiach v prospech obžalovaného B. I. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil spod obžaloby, teda z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.